

ALBERT DELVAUX

• 31 mei 1913

Leuven (België)

HEDEENDAAGS COMPOSIT

Albert Delvaux werd op 31 mei 1913 te Leuven geboren. Hij studeerde er aan het stedelijk Muziekconservatorium en vervulde zijn muziekstudies aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Luik. Daar behaalde hij het hoger diploma voor kamermuziek en de virtuositeitsprijs voor cello. Verder vervolmaakte hij zich bij François Rasse en Joseph Leroy en volgde hij een dirigentencursus o.l.v. Igor Markevitch aan het Mozarteum te Salzburg. Van 1942 tot 1953 was Albert Delvaux leraar notenleer en harmonie aan het conservatorium te Leuven. Daarna werd hij directeur aan de Stedelijke Muziekacademie te St.-Niklaas en professor voor contrapunt en fuga aan de Nederlandstalige afdeling van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel.

Als componist behaalde hij talrijke onderscheidingen w.o. tweemaal een prijs in de internationale compositiewedstrijd Koningin Elisabeth, resp. in 1957 de 3de prijs en 1961 de 1ste prijs.

Naast tal van symfonische werken w.o. Poème symphonique (1943), Symfonische variaties (1948), Syrnfonietta (1952), Sinfonia Burlesca (1960), componeerde Albert Delvaux een viool- en een celloconcerto, vier strijkkwartetten, strijk- en blaastrio's, stukken voor viool en piano, liederen en koorwerken.

Delvaux' composities zijn steeds gekenmerkt door een klassieke structuur, een verantwoorde harmonische basis en een contrapuntisch meesterschap. In zijn muziek is een duidelijke evolutie waar te nemen van Debussy naar Ravel tot Olivier Messiaen, met tussendoor dodecafonische elementen.

Comité Vrienden en Sympathisanten

Bron: Muzieklexicon van het Land van Waas - A. Stoop - B. Moenssens

Albert Delvaux - Beeld te Sint-Niklaas

Geboren te Leuven, 31 mei 1913

Ere-directeur van de Stedelijke Muziekacademie te Sint-Niklaas, toondichter.

Albert Delvaux begon zijn muziekstudies aan het Stedelijk Muziekconservatorium te Leuven in 1921. In 1930 behaalde hij aan deze instelling diploma's voor cello en kamermuziek en de graad van Uitmuntendheid notenleer.

Hij vervolgde zijn studie aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Luik, waar hij in de periode tussen 1932 en 1936 talrijke prijzen behaalde: Eerste Prijzen cello en kamermuziek (1932), harmonie en muziekgeschiedenis (1933), de Virtuositetsprijs met gouden medaille voor cello (1935, klas R. Soiron), het Hoger Diploma kamermuziek en de Eerste Prijzen contrapunt en fuga (1936).

Als talentvol cellist voelde hij zich meer en meer aangetrokken tot de compositie en studeerde hij orkestratie en compositie onder leiding van

François Rasse en Jozef Leroy.

Nauwelijks afgestudeerd aan het conservatorium schreef hij zijn eerste werken. Later volgde hij de dirigentencursus aan het Mozarteum te Salzburg bij Igor Markevitsj en Volker Wangenheim.

Voor zijn aanstelling tot directeur te Sint-Niklaas was Albert Delvaux leraar cello aan de muziekkacademie te Tienen (van 1935 tot 1946), leraar muziek aan de Provinciale Normaalschool te Tienen (van 1941 tot 1946), assistent harmonie aan het Kon. Muziekconservatorium te Luik (van 1942 tot 1951) en aan het Stedelijk Muziekconservatorium te Leuven leraar notenleer (van 1942 tot 1951) en harmonie (van 1942 tot 1953). In de periode van 1940 tot 1945 gaf hij als cellist en dirigent concerten voor de "Cercle de conférences" te Leuven.

In deze stad was hij de stichter van de "Leuvense Bachvereniging" en was daarvan tevens de leider tot 1946.

Albert Delvaux was reeds driemaal laureaat van de Sessies van Hedendaagse Belgische Muziek, met composities "Scherzo"(1943),"Introduzione e allegro"(1972) en "Divertimento" (1982).

Op 31 maart 1946 werd Albert Delvaux benoemd tot directeur van de Stedelijke Muziekkacademie te Sint-Niklaas.

Onder zijn directeurschap groeide het aantal leerlingen gestadig, werden de leergangen uitgebouwd en werd de muziekschool erkend als muziekkacademie. In datzelfde jaar richtte Albért Delvaux het Waeslandia Kamerorkest (Sint-Niklaas) op, waarmee hij vele concerten gaf in binnen- en buitenland en vooral te Sint-Niklaas. Van dit ensemble bleef hij dirigent tot zijn pensionering in 1978.

In 1956 stichtte hij, en werd hij voorzitter van Pro Arte, vrienden- en oud-leerlingenbond van de Stedelijke Muziekkacademie.

In 1956 behaalde Albert Delvaux met de uitvoering van de "Sonatine voor hobo of viool en piano" in het Egmontpaleis te Brussel, de Prijs voor compositie van de provincie Brabant.

Een jaar later werd de uitvoering van "Zeven schetsen" voor kamerorkest in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel bekroond met een Derde Prijs in de Koningin Elisabethwedstrijd voor compositie, categorie "Kamermuziek".

De "Zeven schetsen" werden geselecteerd uit circa tweehonderd zevenendertig inzendingen van composities uit zevenendertig landen.

Op passiezondag 30 maart 1958 bracht hij voor de vierde maal te Sint-Niklaas de "Johannes-Passion" van Johann Sebastian Bach in samenwerking met het Gemengd koor Sinte-Cecilia (Sint-Niklaas).

In 1961 werd de "Sinfonia Burlesca" bekroond met de Eerste Grote Prijs in

de Koningin Elisabethwedstrijd voor compositie, categorie "Symfonische werken".

Tot de juryleden behoorden o.a. Henk Badings, Oscar Espla, Henri Gagnebin, André Jolivet, Zoltan Kodaly, Marcel Poot, Alfred Uhe Demuth en Robert Chevreuille.

Op 9 april 1967 werd "Cassazione voor viool, cello, hobo en klarinet" ingeleid en uitgevoerd in de uitzending "Diapason" van de BRT-televisie. In datzelfde jaar verkreeg hij te Antwerpen de Visser Neerlandia Prijs voor het "Concerto voor fluit, hobo, klarinet, fagot en kamerorkest" en was hij jurylid van de Koningin Elisabethwedstrijd voor compositie.

In 1970 werd Albert Delvaux benoemd tot docent contrapunt en fuga aan het Kon. Muziekconservatorium te Brussel en bleef dit tot 1978.

Op 29 februari 1972 organiseerde het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel een concert met composities van haar eigen leraren.

Ter gelegenheid van dit concert werd de "Sinfonia in re" vertolkt door het voormalig Symfonieorkest van de BRT o.l.v. Jean Louël.

In 1973 maakte A. Delvaux een concertreis door Frankrijk. Hij dirigeerde er de "Johannes-Passion" van Johann Sebastian Bach te Aigues-Mortes en in het festival te Prádes. Daar ontving hij uit de handen van de burgemeester de Casalsmedaille.

In november 1975 voerde hij met het Waeslandia Kamerorkest voor de eerste maal te Sint-Niklaas het oratorium "Die Schöpfung" van Joseph Haydn uit, dit in het kader van de Nationale Muziekwedstrijd van het Gemeentekrediet "Pro Civitate" die toen te Sint-Niklaas plaatshad.

Voor die gelegenheid fusioneerde Albert Delvaux de koren Canteclaer (o.I.v. Raymond De Meester), Sinte-Cecilia (o.I.v. Mathias Pieters), Sint-Gregoriusgilde (o.I.v. Robert Hellemond), De Wase Lijsters (o.l.v. E.Z. Maria Rita) en het koor van de Stedelijke Muziekacademie (o.I.v. Albert Delvaux) tot de "Verenigde Koren" van Sint-Niklaas. Als solisten traden op: Katharina Moesen (sopraan), Guy De Mey (tenor) en Simon Waltens (bas). Er volgde een tweede uitvoering te Veere en een derde uitvoering in mei 1977 te Sint-Niklaas n.a.v. de voorstelling van de plaatopname van "Die Schöpfung".

In 1978 bekwam Albert Delvaux bij zijn pensionering aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel de Mevrouw de la Haut-Prijs, en ontving hij bij zijn afscheid als directeur te Sint-Niklaas de ereplakket van de plaatselijke overheid. In 1985 werd hem te Leuven de ereplakket van de stad aangeboden ter gelegenheid van de viering 150 jaar Leuvens conservatorium.

Adres: Albert Delvaux, Kwadeplas 3, 9180 Belsele

ALBERT DELVAUX volgens auteur Jan Van Landeghem.

Alhoewel hij van eenvoudige afkomst was (uit het Leuvense), kwam hij als mens voornaam, ietwat afstandelijk en zelfs aristocratisch over.

Innerlijk, voor wie hem beter kende, is hij echter een genereus eerlijk man, voor wie niets te veel was als het ging om de goede muziek, zijn ideaal, te dienen.

Al wie niet getalenteerd was, conservatorium- of academieleerling, stimuleerde hij of gaf hij wijze raad. Persoonlijk heb ik veel te danken aan hem, omdat hij gratis privélessen gaf contrapunt en fuga in zijn vakanties.

Hij had een geweldige vakkennis die hij koppelde aan een sterke discipline.

Iemand die niet in de mogelijkheid was een instrument aan te schaffen en toch talent had heeft hij zelfs uit zijn privébezit een viool of een strijkstok geschonken.

Op die manier wist hij gedurende 25 jaar in het Waasland verschillende generaties amateur- en professionele musici te ontplooien en uiteindelijk te plaatsen.

Als dirigent werd hij o.m. opgeleid aan het Mozarteum te Salzburg (bij Igor Markevitch en Volker Wangenheim). Hij stichtte het kamerorkest Waaslandia in 1946 en dirigeerde het 25 jaar met rijkgevulde programma's. Bovendien gaf hij verschillende uitvoeringen met koor en orkest tot in het buitenland. (Johannespasie van Bach en De Schepping van Haydn)

Als bekroning van zijn compositorische werkzaamheden werd hij pas later, op advies van rijksinspecteur Jean Louel, aangesteld als professor aan het Brussels Conservatorium voor Contrapunt en Fuga (1970-1978). Als leraar gaf hij blijk van een enorme vakkennis op dit terrein.

Zijn degelijke opleiding en ervaring aan het Luikse conservatorium wist hij nu te gebruiken om een aantal voorname leerlingen op te leiden die nu als componist actief zijn.

Om zijn betekenis als componist ten volle te realiseren citeren we uit het boek "Muziek in België" (Cebedem Manteau 1976) blz 61-62:

Het kan ongetwijfeld als een opmerkelijk succes beschouwd worden als men behoort tot de prijswinnaars van het CONCOURS INTERNATIONAL REINE ELISABETH DE BELGIQUE. Dat men op deze wedstrijd tweemaal, in verschillende hoedanigheden, bekroond wordt is iets uitzonderlijks. Dit

overkwam Albert Delvaux, Vlaams componist, in 1913 in Leuven geboren. Tot 1957, toen hij zijn eerste grote succes boekte, was zijn naam betrekkelijk onbekend gebleven in de Belgische muziekwereld. De reden hiervoor was dat deze stille doch volhardende werker het voornemen had met glanzend gepoetste wapens in het strijdperk te treden. Hij was een talentvol cellist, maar al spoedig raakte dit instrument op de achtergrond en wijdde hij zich aan de compositie.

Als leerling van Joseph Leroy, aan het Koninklijk Conservatorium te Luik, behaalde hij aan deze instelling zijn diploma's voor harmonie, contrapunt en fuga.

Toen zijn studie nauwelijks voltooid was schreef hij zijn eerste werken, die zich reeds onderscheidden door grote zuiverheid en zorgvuldige vormgeving. Achtereenvolgens verschenen een scherzo voor orkest, een celloconcert, een symfonische suite, variaties voor orkest, koorwerken, een strijktrio, verscheidene kwartetten, een sonatine voor hobo en piano.

Daarna ontving hij in 1956 de Compositieprijs van de provincie Brabant, waardoor de aandacht van critici en muziekliefhebbers op hem gevestigd werd. Het volgend jaar werden zijn schetsen voor kamerorkest onder een indrukwekkend aantal inzendingen bekroond op het CONCOURS REINE ELISABETH.

Vier jaar later, in 1961; behaalde Albert Delvaux op deze wedstrijd opnieuw succes door de PREMIER GRAND PRIX te veroveren, met zijn SINFONIA BURLESCA. Dit belangrijke werk kenmerkte zich door een krachtige bouw en een weelderige orkestratie, die feller kleur verleent aan de duizend en één facetten van de levendige en uiterst beweeglijke muzikale gedachte die ermee tot uitdrukking wordt gebracht. Albert Delvaux schijnt resoluut te weigeren om in het voetspoor van de avantgarde te treden, maar geeft daarentegen blijk van een uitgesproken voorkeur voor het thematische werk, dat zich ontwikkelt volgens de beste klassieke tradities, waarbij hij zich echter bedient van de moderne klanktaal.

Van zijn recente werken moeten we nog vermelden de SINFONIA CONCERTANTE voor viool, altviool en strijkorkest, waarin de componist opnieuw getuigt van zijn neiging om bij zijn compositie uit te gaan van eenvoudige melodische eenheden, die zich gemakkelijk in een kundig ontwikkeld discours laten voegen.

Vermelden we nog dat als juryleden voor de Elisabethprijs 1961 (de "Sinfonia Burlesca" eerste grote prijs voor compositie in de categorie symfonische werken) tot de jury behoorden : Henk Badings, Oscar Espla,

Henri Gagnebin, André Jolivet, Zoltan Kodaly, Marcel Poot, Alfred Uhe Demuth en Robert Chevreuille.

Albert Delvaux is een veelzijdig getalenteerd musicus met een sterke persoonlijkheid, een grote werkkraft en een grote zelftucht. Politiek heeft hij zich nooit geëngageerd wat hem soms kwalijk genomen werd. Hij verkoos onbevooroordeeld en onpartijdig ieder dezelfde kansen te geven in het muziekleven van Sint-Niklaas.

Zijn plaats in de Belgische muziekgeschiedenis wordt nu stilaan duidelijk en noodzaakte ons een huldeconcert te organiseren met een waardig karakter voor deze bescheiden en stille man.

Uit: "DE RADIO- EN TELEVISIEWEEK NR 2404 – 24 DECEMBER 1961 - BRT BRUSSEL 5 –

V.U. JAAK FRANSENS - AUTEUR: JEF DISPA.

INTERNATIONALE COMPOSITIEWEDSTRIJD KONINGIN ELISABETH 1961

Hulde aan onze eigen jonge meesters

1ste Internationale prijs : ALBERT DELVAUX

2de prijs: WILLEM KERSTERS

Het was zeer laat in de avond, enkele weken geleden, toen Marcel Poot, directeur van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel en voorzitter van de internationale jury voor compositie, in de spannende stilte van de zaal de uitslag proclameerde : Vivant, vivant, semper vivant voor beide Vlaamse meesters: ALBERT DELVAUX en WILLEM KERSTERS.

De spontane toejuichingen die de ruimten van het Paleis voor Schone Kunsten vulden golden niet enkel voor de hoge onderscheidingen aan beide landgenoten toegekend, maar waren ook een eresaluut aan de Vlaamse muziek in 't bijzonder.

Wat niemand ooit had vermoed was plots blijde werkelijkheid. Uit de meer dan 200 inzendingen van meer dan 15 landen werd de Sinfonia Burlesca van

ALBERT DELVAUX internationaal bekroond, op de voet gevolgd door de Triomf van de geest van WILLEM KERSTERS.

1STE INTERNATIONALE PRIJS: ALBERT DELVAUX: « SINFONIA BURLESCA »

Toondichter ALBERT DELVAUX werd geboren te Leuven op 31 mei 1913. Na de eerste muziekstudies, aan het Stedelijk Muziekconservatorium te Leuven, ging zijn weg langs het Koninklijk Muziekconservatorium van Luik waar hij de klassen van cello, kamermuziek, muziekgeschiedenis, harmonie, contrapunt en fuga doorliep en er schitterende eerste prijzen behaalde. Bij dit alles kwam de virtuositeitsprijs voor cello en kamermuziek.

Na een verder doorgevoerde compositiestudie met Joseph Leroy en François Rasse, bekwaamde hij zich in de dirigeerkunst bij Igor Markevich te Salzburg.

In 1956 zette de reeks van onderscheidingen zich voort toen hij zich de compositieprijs van de provincie Brabant zag toegekend. In 1957 was hij derde gerangschikt in de Koningin Elisabethwedstrijd voor kamermuziek tot de zopas bekomen hoge onderscheiding deze schitterende erelijst komt afsluiten.

Buiten zijn compositorisch werk om ontplooit ALBERT DELVAUX een meer dan gewone activiteit. Als directeur van de Stedelijke Muziekacademie te St. Niklaas, is hij ook de man die sinds 1956 onvermoeibaar ijvert voor het muziek- en concertleven aldaar. Niet alleen mensen uit eigen land zoals een Rasquin, Van Neste of Brouw traden tijdens zijn concerten op, maar ook virtuozen van internationaal gehalte zoals een Lola Bobesco, Tamas Vasary, Léon Ara en Arthur Grumiaux.

Blijft ons dan nog Albert Delvaux de componist. Naast de symfonische werken (Scherzo, symfonische suite, symfonische variaties en symfonisch gedicht) gaat zijn interesse vooral naar het kamerorkest (Concerto voor cello, concerto da camera) en de kamermuziek die hij verrijkte met drie snaarkwartetten, twee snaartrio's, een trio voor houten blaasinstrumenten, een kwartet voor klavier en houten blaasinstrumenten en een sonatine voor hobo en klavier.

Bij dit alles komt nu de Sinfonia Burlesca. Deze compositie bestaat uit vier bewegingen : Allegro spiritoso, Andante con moto, Allegretto gracioso en Allegro energico.

In verband met het werk van Albert Delvaux heeft men wel eens gewaagd van impressionisme. Anderen hebben gemeend er de traditie van Richard Strauss in te herkennen.

Meer dan dit alles neigt het compositorisch oeuvre van de winnaar van de Koninging Elisabethwedstrijd naar een streng neoclassicisme in de vorm, maar dan met rijke, expressionistische inspiratie.

2DE PRIJS: WILLEM KERSTERS: « TRIOMF VAN DE GEEST »

Willem Kersters, die sinds 1 juli 1961 verbonden is als programmator aan de B.R.T. Limburg, werd geboren te Antwerpen op 9 februari 1929. Zijn muzikale studies deed hij in de Koninklijke Conservatoria van Antwerpen en Brussel, waar hij vooral de invloed onderging van Jean Louël, Jean Absil en Marcel Poot.

De tweede Grote Prijs Koningin Elisabeth voor compositie kwam niet als eersteling maar slechts als voorlopig besluit van een hele reeks van prijzen en diploma's. Zo werd hem in 1952 de tweede prijs van de Provincie Antwerpen toegekend voor de ingezonden vioolsonate. In 1956 volgde de prijs De Vleeshouwer voor compositie uitgeschreven door het Koninklijk Muziekconservatorium van Antwerpen. En dan kwam 1961 als het werkelijk grote jaar met: de prijs Emile Doehaerd uitgeschreven door CeBeDem met een divertimento voor strijkers (dat op 4 januari as. zijn creatie krijgt op de Middagconcerten te Brussel o.l.v. Jean Louël); de prijs van het Provinciebestuur van Antwerpen voor het ballet Parwati. en dan uiteindelijk de Tweede Grote Prijs Koningin Elisabeth met het ballet Triomf van de geest. Een betere verwerkelijking van deze triomf zou men zich moeilijk kunnen indenken.

Of hij een bepaalde voorliefde heeft voor een of ander genre zou men moeilijk kunnen uitmaken daar zijn oeuvre de zeer verscheiden domeinen van de muziek bestrijkt. Naast talrijke kamermuziekwerken, klaviermuziek, orgelpreludes, werken voor kamerorkest en composities voor groot symfonisch orkest, schreef hij ook verschillende liederen, koorwerken en een oratorium Marianna Alcoforado.

Wat nu het bekroonde werk Triomf van de geest betreft. moet eerst en vooral rekening gehouden worden met, het overigens zeer belangrijke feit dat het balletmuziek is. Dit wil nota bene zeggen dat een volledige appreciatie van het werk slechts kan bekomen worden bij een authentieke uitvoering met ballet.

Het scenario van het ballet (Pip Wouters) is gegroeid uit Willem Kersters' bewondering voor het werk van de kunstschilder Jan Vaerten. De compositie is trouwens aan hem opgedragen. De luisteraar mag echter vooral in de muziek niet een beschrijving willen zien van een of ander schilderij, zelfs geen poging hiertoe.

In verband met de uitvoering van dit werk werden namen geciteerd van Tsjajkowski, Milhaud en Ravel. Misschien is deze aanhaling wel voorbarig bij een kunstenaar voor wie elk nieuw kunstwerk een zoeken is naar een originele en aanvaardbare taal in het labyrint van de hedendaagse compositieprocédés.

Voor Willem Kersters komt het er vooral op aan voort te bouwen op de traditie om tenslotte te komen tot een taal die zich vrijgevochten heeft van elke overdadige omlijsting en slechts een uiting wil zijn van een zuivere persoonlijkheid.

Deze persoonlijke stijl wordt eveneens betracht in de 'Triomf van de geest, waar het zogenaamde « Tritonus-verwantschap » toegepast wordt. Duidelijker gezegd komt het hier op neer dat de componist bepaalde melodische krachten wil vrijmaken uit de eigenaardige spanning van de grote kwart die in vroeger tijden duivelskwart werd genoemd. Deze spanningen moeten tot het muzikaal materiaal leiden en uiteindelijk de componist tot een doelbewust persoonlijk musiceren brengen.

Na dit alles kan men slechts verhoppen dat jonge componisten zoals Willem Kersters de moed en kracht vinden om radicaal op de ingeslagen weg voort te gaan opdat zij uiteindelijk eerst en vooral voor zichzelf maar ook voor onze ganse cultuur in hun scheppingen een uiting van zuivere schoonheid mogen vinden.

LIJST VAN DE WERKEN VAN ALBERT DELVAUX:

COMPOSITIES:

INSTRUMENTALE WERKEN:

Concarterende muziek

1948 Prelude voor fluit en strijkorkest.

1955 Concerto voor cello en kamerorkest.

1961 Concerto n° 1 voor viool en orkest.

1963 Sinfonia concertante voor viool, altviool en strijkorkest.
1967 Concerto voor fluit, hobo, klarinet, fagot en kamerorkest.
1970 Concerto voor viool, cello en strijkorkest.
1974 Concerto n° 2 voor viool en orkest.
1984 Concerto voor altviool en kamerorkest.
1984 Concerto voor cello en orkest.

Voor gitaar

1987 Sonatine per chitarra.

Voor harmonie

1975 Prelude-allegro

Voor harp

1987 Esercizio per arpa.

Kamermuziek

1939 Trio nr.1 voor viool, altviool en cello.-Uitg. (B.W.)
1940 Sextet "Het daghet in den oosten" voor fluit, hobo, klarinet, hoorn, fagot en harp.
1940 Sonate voor fluit, hobo, klarinet en fagot.
1943 Strijkkwartet n° 1
1945 Strijkkwartet n° 2
1947 Siciliana voor fluit of viool en piano. (1)
1948 Prelude voor fluit en piano. (2)
1948 Trio voor hobo, klarinet en fagot.- Uitg. (B.W.)
1955 Strijkkwartet n° 3.
1956 Sonatine voor hobo of viool en piano. - Uitg. (B.W.)
1959 Cinq impromptus voor fluit, hobo, klarinet en piano. - Uitg. (B.W.)
1961 Strijkkwartet n' 4 - Uitg. (B.W.)
1961 Trio n' 2 voor viool, al tviool en cello.- Uitg. (B.W.)
1962 Sonate voor viool en piano - Uitg. (B.W.)
1964 Sonata a quattro voor 4 klarinetten.
1964 Sonata a quattro voor fluit, hobo, klarinet en fagot.
1964 Vijf stukken voor viool, altviool, cello en piano. - Uitg. (B.W.)
1966 Cassazione voor viool, cello, hobo en klarinet
1966 Walhser suite voor fluit, hobo, klarinet, hoorn en fagot.
1967 Interludium voor viool en piano.
1967 Pièce voor klarinet of viool en piano.
1972 Andante e scherzando voor viool en piano.
1972 Introduzione voor altviool, cello, contrabas en piano.

1978 Sonatine voor cello en piano.
1980 Prélude, choral en finale voor koperkwintet.
1981 4 Pezzi voor altviool en piano.
1981 5 Piccolezze voor cello en piano.
1981 Andante-Scherzetto voor viool en piano.
1981 Movimento voor piano.
1981 Sonatine voor gitaar en fluit.
1982 Adagio-Scherzo voor viool, fluit, altviool, cello en harp.
1982 Saxofoonkwartet.
1985 Duo per flaute e arpa.
1987 Ballade per como e pianoforte.
1987 Miniature per tromba e pianoforte.

Voor kamerorkest

1942 Vijf stukken voor strijkorkest.
1957 Concerto da camera n'l.
1957 Esquisses of "Zeven schetsen".
1960 Cinq bagatelles.
1971 Introduzione e allegro voor strijkorkest.
1977 Concerto da camera n°2 voor strijkers en blaaskwintet.
1981 Divertimento per archi.

Voor orgel

(z.j.)Invention.

Voor piano

1939 Andante.
1940 Intermezzo.
1940 Kleine suite.

Orkestwerken

1942 Scherzo
1942 Symfonische studie n°1 "Lento".
1943 Poème symphonique. (3)
1947 Symfonische suite.
1948 Symfonische variaties (4)
1952 Symfoniette.
1960 Miniatures.
1960 Sinfonia burlesca.
1966 Symfonische beweging. - Allegro ritmico.
1969 Sinfonia in d.

1986 Sinfonia in sol.
1943 Artevelde. - Voor gemengd a-capellakoor. (Emile Verhaeren)
1943 Heilige nacht. - Voor gemengd a-capellakoor, (Jozef Simons)
1949 Als de ziele luistert. - Voor gemengd a-capellakoor. - - (Guido Gezelle)
1949 't is de mandel. - Voor gemengd a-capellakoor. (Guido Gezelle)
1965 Coeli enarram Gloriam Dei, Psalm XVIII.
- Voor altsolo gemengd koor en orgel.
- (Bewerking in het Nederlands door Gabriël Smit)
1981 Drie psalmen voor gemengd a-capellakoor.

Liederen

1940 Les roses de Saadi. - Voor sopraan en piano.- (Marceline Desbordes-Valmore)
1940 Sur la mort d'un enfant. - (Emile Daleroze)
1940 La viefile terre. ~ (Richepin)
1940 Le val harmonieus. - (Fernand Hérold)
1977-1979 Drie liederen voor bariton en orkest.- (Karel jonckheere)
1986 Aan de slapende. ~ (Karel jonckheere)
1986 Aan u alleen. - (Willem Cijssels)
1987 Vier liederen voor één stem en kamerorkest. (Lucas de Heere, Luyken, Vondel, Van Winkel)
(1) "Siciliana" uit de "Symfonische Suite" van 1947
(2) Bewerking van de prelude voor fluit en strijkorkest van 1948.
(3) Naar "Le chant de l'eau" van Emile Verhaeren.
(4) Naar de "Dodendans". houtsneden van Hans Holbein.

BIBLIOGRAFIE ALBERT DELVAUX

ALBERT DELVAUX

In: Muziek in België: hedendaagse Belgische componisten. - Brussel: A. Manteau, 1967. - P.61-63 - Uitgegeven in samenwerking met het CeBeDeM.

DE SCHRIJVER KAREL

In: Bibliografie der Belgische toonkunstenaars sedert 1800 / Karel De Schrijver. - Leuven De Vlaamse Drukkerij, 1958. - P.36

HUYBENS GILBERT

In: Negen componisten rond 150 jaar conservatorium Leuven / samenstelling en inleiding Gilbert Huybens. - Leuven Stadsbestuur Leuven, 1985. - P.38-40

ROBIJNS JOZEF

Delvaux, Albert jean.

In: Algemene muziekencyclopedie - onder red. van J. Robijns en Miep Zijlstra.

- Haarlem : De Haan. - DI.2. - 1980. -P. 338-339

VON VOLBORTH - DANYS, Diana Albert Delvaux (*1913).

In: CeBeDeM en zijn aangesloten componisten: biografieën, catalogi, discografie - samengesteld door Diana von Volborth-Danys. - Brussel: Belgisch Centrum voor Muziek documentatie v.z.w.- DI.1.-1977.-P. 103-105

UITVOERINGEN VAN WERKEN VAN ALBERT DELVAUX TE SINT-NIKLAAS

11 februari 1952 Symfonisch concert o.l.v. A. Delvaux.

Uitvoering van het "Andante" uit de "symfonische suite".

6 maart 1958 Huldeconcert ingericht door "Pro Arte" n.a.v. A. Delvaux'

Derde Prijs in de Koningin Elisabethwedstrijd voor compositie 1957.

Uitvoering van een strijkkwartet door het Haydn Kwartet.

27 april 1958 Huldeconcert ingericht door het Stadsbestuur en de Stedelijke Muziekacademie n.a.v. A. Delvaux' Derde Prijs. Uitvoering van het "Trio voor hobo, klarinet en fagot", de "Sonatine voor hobo/viool en piano" en een strijkkwartet door het Haydn Kwartet.

22 december 1962 Huldeconcert opgedragen aan A. Delvaux n.a.v. de Eerste Grote- Prijs in de Koningin Elisabethwedstrijd voor compositie 1961.

Uitvoering van "Zeven Schetsen" door het Kamerorkest van de BRT o.l.v. Femand Terby.

21 januari 1963 Huldeconcert ingericht door "Pro Arte" aan hun ondervoorzitter A. Delvaux, Eerste Laureaat van de Koningin Elisabethwedstrijd voor composities 1961. Uitvoering van de "Sonate voor viool en piano" door Carlo Van Neste en Florentine Muyshondt.

18 december 1963 "Pro Arte" - concert.

Uitvoering van het "Strijkkwartet n° 4" door het Belgisch Strijkkwartet

13 mei 1964 Concert ingericht door "Pro Arte" en "Jeugd en Muziek" Sint-Niklaas. Uitvoering van de "Sinfonia burlesca" door de Philharmonie

van Antwerpen o.I.v. Hendrik Diels.

30 september 1964 "Pro Arte" - concert.

Uitvoering van de "Synfortische variaties" door het Nationaal Orkest van België o.I.v. Daniël Stemefeld.

6 januari 1965 Concert ingericht door "Jeugd en Muziek".

Uitvoering van de "Sonata a quattro voor fluit, hobo, klarinet en fagot" door het Houtblazers-kwartet van de Kon. Muntshouwborg te Brussel.

20 september 1965 Concert n.a.v. het tienjarig bestaan van "Pro Arte".

Uitvoering van "Miniatures" door het Nationaal Orkest van België o.I.v. Georges Octors.

20 oktober 1965 Concert ingericht door "Jeugd en Muziek". Uitvoering van "vijf stukken voor viool, altviool, cello en piano" door het Londen Kwartet.

15 december 1965 "Pro Arte"-concert.

Uitvoering van het "Strijkkwartet nr. 3" door het Belgisch Strijkkwartet.

30 september 1966 "Pro Arte" –concert

Uitvoering van de "Symfoniette" door het Nationaal Orkest van België o.I.v. Frits Celis

29 oktober 1968 "Pro Arte" -concert.

Uitvoering van het "Allegro ritmico" uit de "Symfonische beweging" door het Nationaal Orkest van België o.I.v. Charles Vandezande.

7 februari 1974 "Pro Arte" -concert

Uitvoering van het "Trio voor hobo, klarinet en fagot" door het "Trio Lyrica".

21 oktober 1974 Concert ingericht door "Pro Arte" en de Bank van Brussel.

Uitvoering van het "Andante et scherzando voor viool en piano" door Wim De Moor en Yolande Spanoghe.

5 mei 1978 "Pro Arte" - concert.

Uitvoering van het "Strijkkwartet nr 3" door het Kontra Kwartet uit Denemarken.

20 oktober 1978 Huldeconcert n.a.v. de pensionering van A. Delvaux als directeur.

Uitvoering van het "Concerto da camera nr 1 door het Kamerorkest van Brussel o.I.v. Maurits Bonnaerens.

10 mei 1988 Huldeconcert Albert Delvaux - Karel Mechiels - Comité Vrienden en Sympathisanten

DE KONINGIN ELISABETHWEDSTRIJD

Groei tot een concours met wereldfaam

In april 1950 werd een nieuwe stap gezet met de oprichting van de v.z.w. "Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth van België". De verantwoordelijken hadden er inderdaad op aangedrongen de naam van Eugène Ysaye te vervangen door die van de Koningin.

De eerste Koningin Elisabethwedstrijd in 1951 was voorbehouden aan viool. Deze beslissing gold als een soort eerbetoon aan de Koningin, die zelf uitstekend viool speelde.

Vanaf 1951 begon zo een lange reeks muziekwedstrijden, die niet meer onderbroken werd en die een steeds grotere weerklank vond in de hele wereld. Er zou elk jaar achtereenvolgens een wedstrijd gehouden worden voor viool, voor piano en ten slotte voor compositie. Tussen die laatste proef en het begin van de volgende cyclus was een pauze van één jaar voorzien.

In 1975 werd de wedstrijdvolgorde veranderd. Ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van de geboorte van Koningin Elisabeth werd de vioolwedstrijd van 1975 naar 1976 verplaatst. Vanaf dan was de wedstrijdvolgorde dus viool, toondichten, piano en een jaar zonder wedstrijd. In 1988 werd een sessie voor zang georganiseerd. In 1989 kwam de viool weer aan de beurt.
